

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/416/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312222662
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4312222662.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Renáty Pátrovičovej, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, proti žalovaným: 1/ T. N., nar. XX.XX.XXXX, 2/ V. N., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom O. XX, R., 3/ V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, žalovaní v 1/ až 3/ rade zastúpení Mgr. Vojtechom Budavárom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, o zaplatenie 16.184,26 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 29. apríla 2016 č. k. 9C/216/2013-198, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o povinnosti žalovaných v 1/ až 3/ rade zaplatiť žalobcovi 5,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 5.968,93 eura od 01.06.2013 do zaplatenia s tým, že plnením niektorého z nich zaniká povinnosť ostatných v rozsahu tohto plnenia v splátkach po 240 eur mesačne pod stratou výhody splátok a výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby z r u š u j e a v tejto časti vec vracia prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom vydaným v tejto prejednávanej veci dňa 29.04.2016 č. k. 9C/216/2013-198 (prvý rozsudok OS Levice vydaný v tejto prejednávanej veci č. k. 9C/216/2013-99 zo dňa 26.02.2014 zrušil KS v Nitre uznesením zo dňa 03.06.2015 č. k. 5Co/441/2014-144 rozhodujúc o podanom odvolaní žalovaného v 1/ rade) pri právnom posúdení podľa § 497 Obch. zák., § 23a ods. 1? 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 48 ods. 1, 2, § 457 Obč. zák., § 2 a § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zaviazal žalovaných v 1/ až 3/ rade zaplatiť žalobcovi 5.968,93 eura s 5,50% ročným úrokom z omeškania od 01.06.2013 do zaplatenia s tým, že plnením niektorého z nich zaniká povinnosť plniť ostatným v rozsahu plnenia, v splátkach po 240 eur mesačne pod stratou výhody splátok vždy do posledného dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Vo zvyšnej časti podanú žalobu zamietol.

2. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak v dôsledku záväzného právneho záveru obsiahnutého v zrušujúcom uznesení KS v Nitre zo dňa 03.06.2015 č. k. 5Co/441/2014-144, súd prvej inštancie daný právny vzťah vzniklý medzi účastníkmi konania považoval za občianskoprávny - spotrebiteľský, ktorý aj následne správne posúdil podľa príslušných hmotnoprávnych ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a Obč. zák. Samotné odstúpenie žalobcu od úverovej zmluvy súd nepovažoval za taký úkon, ktorý by zakladal neplatnosť ručiteľského vyhlásenia. Ďalej súd ustálil, že zmluva o stavebnom úvere uzatvorená dňa 06.10.2006 neobsahuje údaje týkajúce sa ročnej percentuálnej miery nákladov, čo spôsobuje, že úver z nej rezultujúci je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z. z. Podľa výpisu z účtu žalovaného za čas od 17.10.2006 do 30.09.2013 žalovaný vložil na medziúver spolu sumu 8.016,58 eura, pričom z tejto sumy v rámci exekučného konania súdny exekútor odpísal sumu 2.047,65 eura v prospech iného veriteľa. Podľa vyjadrenia žalovaného mal tento žalobcovi do odstúpenia zmluvy zaplatiť spolu sumu 9.309,57 eura. Súdny exekútor postihol časť týchto finančných prostriedkov, čo nemal samotný žalobca pripustiť. Takto po odpočítaní sumy 2.047,65 eura od sumy 9.309,57 eura vznikol rozdiel 5.968,93 eura, ktorú sumu

spolu s príslušenstvom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 1/ až 3/ rade zaplatiť žalobcovi v tom rozsahu, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Ručiteľský záväzok je akcesorický závisiaci čo do svojho vzniku, zániku, platnosti a aj obsahu od hlavného záväzku medzi veriteľom a dlžníkom. Za záväzok dlžníka žalovaného v 1/ rade a spoludlžníka, žalovanú v 2/ rade prevzala určenie podľa § 546 a nasl. Obč. zák., žalovaná v 3/ rade. Príslušenstvo, t. j. 5,50% ročný úrok z omeškania priznal súd žalobcovi zo sumy rozsudkom priznanej (5.968,93 eura) od 01.06.2013 do zaplatenia, majúca za preukázané, že od 01.06.2013 boli žalovaní v 1/ až 3/ rade v omeškaniach. Súd zároveň rozhodol aj o povolení splátok vzniklého dlhu žalovaným v 1/ až 3/ rade v mesačných splátkach po 240 eur pod následkom straty výhody splátok, zohľadniac na jednej strane zdravotné problémy žalovaného v 1/ rade a finančné problémy na strane žalovaných v 1/ až 3/ rade. Na druhej strane (žalobcu) splácanie dlhu v splátkach neohrozí jeho ekonomickú situáciu.

3. O náhrade trov konania si súd s poukazom na ust. § 151 ods. 3 vtedy platného OSP vymienil právo rozhodnúť samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku v časti jeho výroku o zamietnutí zvyšku žaloby podal včas odvolanie žalobca navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Odvolaním bol predmetný rozsudok napadnutý aj v časti týkajúcej sa priznanej výšky ročného úroku z omeškania, ktorá má byť správne 9% a to s poukazom na ust. § 10c Nar. vlády č. 87/1995 Z. z., nakoľko v danom prípade záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, pričom výška úrokov sa musí riadiť podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013. Výklad použitý súdom je v rozpore s § 1 ods. 2 Obch. zák., nakoľko v skutočnosti súd aplikoval Obč. zák., ako lex specialis a Obch. zák., ako lex generalis, čo je opačne. Ust. § 54 ods. 1 Obč. zák., aplikoval súd prvej inštancie v rozpore s jeho účelom, pretože vylúčil aplikáciu režimu zániku zmluvy podľa § 497 Obch. zák., ako aj ust. § 344 tohto zákonníka ex nunc. Súd nesprávne zistil skutkový stav, pričom napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné. Z odôvodnenia nie je zrejmé, ktoré sumy vlastne súd odpočítaval od zistenej sumy 16.024,70 eura. Rozdiel medzi sumou 16.024,70 eura a sumou 8.061,58 eura + 2.047,65 eura dáva sumu 5.960,47 eura. Prikázanie sumy v prospech súdneho exekútora bolo realizované zo stavebného sporenia, čo skonštatoval súd aj správne na čl. 3 rozsudku, a nie z účtu medziúveru, ako súd nesprávne uvádza na čl. 6 rozsudku. Ďalej poukázal na zmätočnosť rozsudku v tom smere, že v rozpore so zaujatým právnym názorom odvolacieho súdu, súd prvej inštancie nesprávne započítal prikázanú sumu exekútorovi vo výške 2.047,65 eura na zníženie žalovanej pohľadávky na účte medziúveru. Z uvedeného potom jasne vyplýva, že sumu poukázanú exekútorovi nemožno započítať na zníženie dlhu, pričom takéto započítanie zo strany súdu prvej inštancie nie je správne.

5. Žalovaní v 1/ až 3/ rade v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu zo strany žalobcu uviedli, že navrhujú konajúcemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť a žalobcu zaviazať k náhrade trov odvolacieho konania. Súd prvej inštancie s ohľadom na zaujatý právny záver odvolacieho súdu správne ustálil, že daný právny vzťah je potrebné posúdiť podľa časti Obč. zák., pojednávajúcej o spotrebiteľských zmluvách, pričom následne aj správne poskytnutý úver žalovaným v 1/ a 2/ rade považoval za úver bezúročný a bez poplatkov.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku (zamietajúca časť žaloby + priznaná výška ročného úroku z omeškania) procesným postupom podľa § 378 ods. 1, § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario), následne dospejúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu je v 50% uplatnených odvoláciach dôvodov opodstatnené.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP súd nesprávny procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. V danom prípade pri opätovnom rozhodovaní o podanej žalobe žalobcu, súd prvej inštancie v súvislosti s právnym posúdením uzatvorenej zmluvy medzi účastníkmi tohto konania o poskytnutí úveru, rešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP, ktorý bol obsiahnutý v zrušujúcom uznesení 5Co/441/2014-144 zo dňa 26.02.2014. Odvolací súd v tejto súvislosti zhodne ako súd prvej inštancie poznamenáva, že prejednáváná vec má charakter spotrebiteľskej veci, pričom úver poskytnutý žalobcom žalovaným v 1/ a 2/ rade je úverom bezúročným a bez poplatkov. Hlavným dôvodom pre zvolenie procesného postupu odvolacím súdom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 391 od. 1 CSP bola nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v časti jeho odôvodnenia ohľadne priznania sumy 5.968,93 eura s príslušenstvom žalobcovi. Ako súd dospel k tejto sume je možné vyvodiť a aj to iba čiastočne z poslednej vety štvrtého odseku napadnutého rozsudku na č.l. 6, z obsahu ktorej vyplýva, že po odpočítaní sumy 2.047,65 z neuviedenej výšky konkrétnej sumy (iba možno predpokladať na základe výsledku, že odpočítať je potrebné od sumy 9.309,57 eura), ostáva neuhradený úver vo výške 5.968,93 eura. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti do logickej podoby nedal vlastné myšlienkové a predovšetkým matematické pochody, ktoré ho priviedli práve k tejto sume (5.968,33 eura). Vôbec nezdôvodňuje, prečo v súvislosti s plnením zo strany žalovaného v 1/ rade do odstúpenia žalobcu od zmluvy o úvere akceptoval práve sumu 9.309,57 eura, ktorú mal podľa vlastného vyjadrenia zaplatiť žalovaný v 1/ rade a neakceptoval sumu spolu vo výške 8.016,58 eura, ktorá je v spise doložená výpismi z účtov. Takisto nie je pre odvolací súd zrejmý a v rozpore s ust. § 391 ods. 2 CSP postup prvoinštančného súdu v tom smere, z akého dôvodu došlo k započítaniu sumy 2.047,65 eura zrazenej exekútorom na zníženie žalovanej pohľadávky. Odvolaciemu súdu v tejto časti odôvodnenia napadnutého rozsudku absentuje uvedenie východzej sumy 16.024,70 eura, ako sumy základnej, z ktorej je potrebné vychádzať a následne odčítavať tie čiastkové sumy, ktoré boli zo strany žalovaných v 1/ až 3/ rade na účet žalobcu poukázané. Pri tomto spôsobe výpočtu je potrebné vziať zreteľ aj na obsah prvoinštančného uznesenia zo dňa 09.03.2016 č. k. 9C/216/2013-184. Druhým dôvodom k zrušeniu napadnutého rozsudku v odvolaní napadnutej časti, bola v nesprávnej výške zo strany súdu prvej inštancie určená výška ročného úroku z omeškania, ktorá vo výške 5,5 % nekorešponduje s obsahom ust. § 10c Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. Pri opätovnom rozhodovaní o výške tohto úroku musí súd brať zreteľ na to, či daný záväzkovoprávny vzťah vznikol pred 01.02.2013, a ak áno, tak potom výška tohto úroku aj po 31.01.2013 sa bude riadiť predpismi účinnými v tejto oblasti do 31.01.2013.

9. S poukazom na tieto dôvody, odvolací súd o odvolaní žalobcu zo dňa 16.05.2015 smerujúcemu voči rozsudku OS Levice zo dňa 29.04.2016 č. k. 9C/216/2013-198, ako o čiastočne dôvodnom, rozhodol tak, ako uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

10. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 393 ods. 1, 3, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).